

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANAYASA MAHKEMESİ

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

DEFNE SU POÇULU BAŞVURUSU

(Başvuru Numarası: 2015/7477)

Karar Tarihi: 18/4/2019

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Serdar ÖZGÜLDÜR
Burhan ÜSTÜN
Hicabi DURSUN
Kadir ÖZKAYA
Raportör : Ali KOZAN
Başvurucu : Defne Su POÇULU
Temsilcisi : Umut POÇULU
Vekili : Av. Sinan TAŞ

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, aile birliğinin hukuka aykırı fiiller sonucu bozulması ve boşanma kararı nedeniyle kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 30/4/2015 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.
6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, başvuruya ilişkin olarak görüş bildirilmesine gerek görülmediğini bildirmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

7. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

8. Başvurucu küçüğün babası ile annesi 2005 yılında evlenmişler ve başvurucu 12/12/2005 tarihinde doğmuştur. Evlilik birliği devam ederken başvurucunun babası, eşinin başka bir erkekle duygusal yakınlaşma yaşadığını iddia ederek şiddetli geçimsizlik nedeniyle boşanma davası açmıştır. Dava sürecinde tarafların boşanma ve ferî sonuçlarına ilişkin anlaşmaları üzerine Hatay Aile Mahkemesi 6/3/2009 tarihinde tarafların boşanmalarına, müşterek çocuğun velâyetinin babasına bırakılmasına karar vermiştir. Mahkeme kararına esas teşkil eden 6/3/2009 tarihli boşanma protokolünün 3 numaralı maddesinde, tarafların karşılıklı olarak maddi ve manevi tazminat haklarından vazgeçtikleri belirtilmiştir.

9. Başvurucunun babası U.P. kendi adına asaleten ve başvurucu adına velâyeten olmak üzere 1/9/2009 tarihinde, eski eşi ve Ö.İ. aleyhine manevi tazminat davası açmıştır. Dava dilekçesinde başvurucunun babası, eski eşinin davalı Ö.İ. ile tanıştıktan sonra kendisine ve çocuğuna karşı ilgisiz davrandığını, eski eşinin telefonuna Ö.İ. tarafından gönderilen bir aşk mesajıyla ikisi arasında bir ilişkinin geliştiğini anladığını, boşanma sürecinde yaşanan olaylar nedeniyle psikolojik yönden ağır tahribata uğradığını ve travma sonrası stres bozukluğu teşhisi konularak hakkında iş görmezlik raporu düzenlendiğini belirtmiştir. Eski eşi ve Ö.İ.nin haksız hareketleri sonucu aile bütünlüğünün bozulduğunu ve müşterek çocuklarının anne ve babasının ayrı yaşamasından dolayı manevi olarak etkilendiğini ifade etmiştir.

10. Hatay 2. Asliye Hukuk Mahkemesi 29/3/2012 tarihinde, davayı miktar yönünden kısmen kabul ederek başvurucu ve babası lehine tazminata hükmetmiştir. Kararda, anlaşmalı boşanma davasında tazminat hakkından şekli olarak vazgeçilmesinin tarafların ayrıca açacakları bir tazminat davası ile maddi ve manevi zararlarının tazminini isteme haklarını ortadan kaldırmadığı vurgulanmıştır. Davalı annenin müşterek çocuğuyla ilgilenmediği ve Ö.İ. ile ilişki yaşadığı, davacı babanın psikolojisinin bozulması nedeniyle tedavi gördüğü iddiaları değerlendirilerek olaylardan kaynaklanan elem ve ızdırabın karşılığı olarak tazminata hükmedilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

11. Yargıtay 4. Hukuk Dairesi 6/5/2013 tarihli ilamıyla anılan kararın bozulmasına oyçokluğu hükmetmiştir. Karar gerekçesinde, evlilik birliği devam ederken gayriresmî ilişki kurmak eyleminin davacıların kişilik haklarına saldırı teşkil ettiği, ancak bu eylemin en az iki kişinin birlikte hareketi ile meydana gelebilecek türden bir eylem olduğu belirtilerek oluşan zarardan davalıların müteselsilen sorumlu olması gerektiği sonucuna varılmıştır. Bu bağlamda davacı babanın boşanma davasında eski eşi hakkında maddi ve manevi tazminat hakkından feragat ettiği, bu feragatten müteselsil sorumlu diğer davalı İ.Ö.nin de yararlanması gerektiği vurgulanarak, boşanma dosyasına sunulan feragat beyanı nedeniyle davanın reddi gerektiği belirtilmiştir.

12. Karara katılmayan üye görüşünde, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) 8. maddesi ve çocuk haklarını hatırlatarak, müşterek çocuğun davaya konu olaylardan ruhsal olarak etkilendiğinin kabul edilerek ilk derece mahkemesi kararının çocuk yönünden onanması gerektiği ifade edilmiştir.

13. Başvurucunun karar düzeltme talebi, kararın usul ve yasaya uygun olduğu gerekçesiyle oyçokluğu ile reddedilmiştir. Karşı oy görüşünde, boşanma davasında dava hakkından feragat eden davacı U.P. ile ilgili bozma kararının isabetli olduğu belirtilmiştir. Ancak davacı çocuğun dava hakkından feragat etmediği ve aile değerlerine saldırı teşkil eden olay nedeniyle kişilik haklarının zedelendiğinin sabit olduğu vurgulanarak çocuk yönünden yerel mahkeme kararının onanması gerektiği vurgulanmıştır.

14. Hatay 2. Asliye Hukuk Mahkemesi bozma ilamına uyarak 25/2/2014 tarihli karar ile davanın reddine hükmetmiştir. Mahkeme kararda, bozma ilamındaki gerekçeyi tekrarlamakla yetinmiştir.

15. Anılan karar, temyiz ve karar düzeltme incelemelerinden geçerek 19/2/2015 tarihinde kesinleşmiştir.

16. Nihai karar başvurucaya 31/3/2015 tarihinde tebliğ edilmiştir.

17. Başvurucu 30/4/2015 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

18. 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 58. maddesi şöyledir:

“Kişilik hakkının zedelenmesinden zarar gören, uğradığı manevi zarara karşılık manevi tazminat adı altında bir miktar para ödenmesini isteyebilir.”

V. İNCELEME VE GEREKÇE

19. Mahkemenin 18/4/2019 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Makul Sürede Yargılanma Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları

20. Başvurucu davanın altı yıldan fazla sürdüğünü belirterek makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

2. Değerlendirme

21. 1/7/2018 tarihli ve 30495 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 25/7/2018 tarihli ve 7145 sayılı Kanun'un 20. maddesiyle 9/1/2013 tarihli ve 6384 sayılı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine Yapılmış Bazı Başvuruların Tazminat Ödenmek Suretiyle Çözümüne Dair Kanun'a geçici madde eklenmiştir.

22. 6384 sayılı Kanun'a eklenen geçici maddeye göre yargılamaların uzun sürmesi ve yargı kararlarının geç veya eksik icra edilmesi ya da icra edilmemesi şikâyetiyle Anayasa Mahkemesine yapılan ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Anayasa Mahkemesi önünde derdest olan bireysel başvuruların başvuru yollarının tüketilmemesi nedeniyle verilen kabul edilemezlik kararının tebliğinden itibaren üç ay içinde yapılacak müracaat üzerine Adalet Bakanlığı İnsan Hakları Tazminat Komisyonu Başkanlığı (Komisyon) tarafından incelenmesi öngörülmüştür.

23. *Ferat Yüksel* (B. No: 2014/13828, 12/9/2018) kararında Anayasa Mahkemesi; yargılamaların makul sürede sonuçlandırılmadığı ya da yargı kararlarının geç veya eksik icra edildiği ya da hiç icra edilmediği iddiasıyla 31/7/2018 tarihinden önce gerçekleştirilen bireysel başvurulara ilişkin olarak Tazminat Komisyonuna başvuru imkânının getirilmesine

ilişkin yolu, ulaşılabilir olma, başarı şansı sunma ve yeterli giderim sağlama kapasitesinin bulunup bulunmadığı yönlerinden inceleyerek etkililiğini tartışmıştır (*Ferat Yüksel*, § 26).

24. *Ferat Yüksel* kararında özetle; anılan başvuru yolunun kişileri mali külfet altına sokmaması ve başvuruda kolaylık sağlaması nedenleriyle ulaşılabilir olduğu, düzenleniş şekli itibarıyla ihlal iddialarına makul bir başarı şansı sunma kapasitesinden mahrum olmadığı ve tazminat ödenmesine imkân tanınması ve/veya bu mümkün olmadığında başka türlü telafi olanakları sunması nedenleriyle potansiyel olarak yeterli giderim sağlama imkânına sahip olduğu hususunda değerlendirmelerde bulunulmuştur (*Ferat Yüksel*, §§ 27-34). Bu gerekçeler doğrultusunda Anayasa Mahkemesi, ilk bakışta ulaşılabilir olan ve ihlal iddialarıyla ilgili başarı şansı sunma ve yeterli giderim sağlama kapasitesi olduğu görülen Tazminat Komisyonuna başvuru yolu tüketilmeden yapılan başvurunun incelenmesinin bireysel başvurunun *ikincil niteliği* ile bağdaşmayacağı sonucuna vararak başvuru yollarının tüketilmemiş olması nedeniyle kabul edilemezlik kararı vermiştir (*Ferat Yüksel*, §§ 35, 36).

25. Mevcut başvuruda da söz konusu karardan ayrılmayı gerektiren bir durum bulunmamaktadır.

26. Açıklanan gerekçelerle başvurunun bu kısmının da diğer kabul edilebilirlik koşulları yönünden incelenmeksizin *başvuru yollarının tüketilmemesi* nedeniyle kabul edilemez olduklarına karar verilmesi gerekir.

B. Kişinin Maddi ve Manevi Varlığını Koruma ve Geliştirme Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları

27. Başvurucu; ilk derece mahkemesinin davasını kabul ederek tazminata hükmettiğini, Yargıtayın ise babasının boşanma davası sırasında dava hakkından feragat ettiği gerekçesiyle kendi durumu ile ilgili bir değerlendirme yapmadan ve gerekçe belirtmeden kararı bozduğunu belirtmiştir. Bozma sonrası verilen ret kararında da yine kendisi ile ilgili olumlu ya da olumsuz bir gerekçe sunulmadığını, boşanma davasında taraf olmadığını ve dava hakkından feragat etmediğini, babasının feragat beyanından bağımsız olarak davasının değerlendirilerek bir sonuca bağlanması gerektiğini ifade etmiştir. Babasından ayrı bir birey olduğunu ve kusurlu davranışlardan bizzat zarar gördüğünü vurgulayarak aile hayatına saygı hakkı ile adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

2. Değerlendirme

28. Anayasa'nın iddianın değerlendirilmesinde dayanak alınacak "*Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı*" kenar başlıklı 17. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, yaşama, maddî ve manevî varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir."

29. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16).

30. Anayasa'nın 17. maddesinin birinci fıkrasında, herkesin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahip olduğu belirtilmekte olup söz konusu düzenleme, Sözleşme'nin 8. maddesi çerçevesinde özel hayata saygı hakkı kapsamında güvence altına alınan fiziksel ve zihinsel bütünlüğün korunması hakkına karşılık gelmektedir.

31. Anılan kararlar doğrultusunda somut olayda başvurucunun haksız fiil nedeniyle aile birliğinin bozulmasına ilişkin tüm şikâyetlerinin Anayasa'nın 17. maddesinin birinci fıkrasında düzenlenen kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkı kapsamında incelenmesi gerekmektedir.

a. Kabul Edilebilirlik Yönünden

32. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Esas Yönünden

(1) Genel İlkeler

33. Anayasa'nın 17. maddesinin birinci fıkrasında herkesin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahip olduğu belirtilmektedir. Bu kapsamda anılan Anayasa hükmü ile kişinin maddi ve manevi varlığının bütünlüğü gerek kamusal yetkilerle donatılmış kişilerin gerekse özel kişilerin müdahalelerine karşı güvence altına alınmıştır (*Özkan Şen*, B. No: 2012/791, 7/11/2013, § 40).

34. Kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkı öncelikle devletin, kişilerin maddi ve manevi varlığına keyfi olarak müdahale etmemesini gerektirir. Anayasa'nın 17. maddesinde düzenlenen maddi ve manevi varlığı koruma ve geliştirme hakkı Anayasa'nın 5. maddesiyle birlikte değerlendirildiğinde devlete, ayrıca vücut ve ruh bütünlüğüne yönelik saldırılar, tıbbi müdahaleler, şeref ve itibara yönelik haksız eylemler karşısında kişilerin maddi ve manevi varlığını etkili biçimde koruma şeklinde pozitif ödevler yükler (*Adnan Oktar* (3), B. No: 2013/1123, 2/10/2013, § 32).

35. Devletin kişilerin maddi ve manevi varlıklarına yapılan müdahaleler bakımından söz konusu pozitif yükümlülüğü; müdahalelere karşı etkili mekanizmalar kurmak, bu kapsamda gerekli usule ilişkin güvenceleri sunan yargısal prosedürleri sağlamak ve bu suretle yargısal ve idari makamların bireylerin idare ve özel kişilerle olan uyumsuzluklarında etkili ve adil bir karar vermesini temin etmek sorumluluğunu da içermektedir (*Hüdayi Ercoşkun*, B. No: 2013/6235, 10/3/2016, § 94).

36. Maddi ve manevi varlığı koruma hakkı kapsamında hukuki sorumluluğu ortaya koymak adına adli ve idari yargıda açılacak tazminat davalarının makul derecede dikkatli ve özenli inceleme şartını yerine getirmesi gerekmektedir. Derece mahkemelerinin bu tür olaylara ilişkin yürüttükleri yargılamalarda Anayasa'nın 17. maddesinin gerektirdiği seviyede derinlik ve özenle bir inceleme yapıp yapmadıklarının ya da ne ölçüde yaptıklarının da Anayasa Mahkemesi tarafından değerlendirilmesi gerekmektedir. Zira derece mahkemeleri tarafından bu konuda gösterilecek hassasiyet, yürürlükteki yargı sisteminin daha sonra ortaya çıkabilecek benzer hak ihlallerinin önlenmesinde sahip olduğu önemli rolün zarar görmesine

engel olacaktır (*Yasin Çıldır*, B. No: 2013/8147, 14/4/2016, § 57; *Tevfik Gayretli*, B. No: 2014/18266, 25/1/2018, § 32).

37. Bu bağlamda derece mahkemelerinin gerekçeleri, tarafların kanun yoluna başvuru imkânını etkili şekilde kullanabilmesini sağlayacak surette ayrıntılı olarak ortaya konulmalı; ulaşılan sonuçlar yeterli açıklıktaki bilimsel görüş ve raporlar gibi somut, nesnel verilere dayandırılmalıdır (*Murat Atılgan*, B. No: 2013/9047, 7/5/2015 , § 45).

(2) İlkelerin Olaya Uygulanması

38. Anayasa Mahkemesi yukarıda değinilen Anayasa'nın 17. maddesi kapsamında devlete düşen pozitif yükümlülüklerin somut olay bağlamında yerine getirilip getirilmediğini denetlemek durumundadır (*Tevfik Gayretli*, § 36). Bu sebeple başvuruya konu olay, devletin kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına ilişkin pozitif yükümlülüğü kapsamında sınırlı olarak incelenmiştir.

39. Somut olayda ilk derece mahkemesinin 29/3/2012 tarihli davanın kabulü yönündeki kararında, başvuru çocuğun davaya konu olaylar ve aile birliğinin bozulması nedeniyle psikolojik olarak etkilenip etkilenmediği hususunun, tanık beyanları, aile yapısı ve haksız eylem gözetilerek değerlendirildiği ve başvuru lehine tazminata hükmedildiği görülmüştür. Aynı kararda ayrıca başvurunun babasının maddi ve manevi tazminat davası açma hakkından feragate ilişkin beyanının hukuki sonuçları da tartışılmıştır.

40. Anılan kararının bozulması yönündeki Yargıtay ilamında ise başvurunun babasının dava hakkından feragate etmesi ve davalıların haksız fiilden sorumlulukları gözetilerek bir sonuca varıldığı anlaşılmıştır. Ancak başvurunun iddialarının ve hukuki durumunun ayrıca değerlendirilmediği, bozma kararına uyularak yapılan yargılamada da Yargıtayın gerekçelerinin tekrarlanmasıyla yetinildiği görülmüştür.

41. Başvurunun babası ile birlikte aynı davada davacı sıfatıyla taraf olduğu gözetildiğinde, davaya konu olaylar karşısındaki durumu ve iddiaları tartışılarak olumlu ya da olumsuz bir karar verilmesi gerektiği açıktır. Ancak ilk derece mahkemesinin tazminat talebini başvuru yönünden kabul etmesine rağmen, temyiz incelemesinde ve bozma ilamı sonrasında devam eden yargılamada; başvurunun hukuki durumu ile ilgili bir değerlendirme yapılmadığı, davadan feragate yönelik beyanın ve davaya konu olayların sonuçlarının başvuru yönünden tartışılmadığı, annesinin davranışları nedeniyle çocuğun kişilik haklarının zarar görüp görmediği konusunda gerekçe sunulmadığı hususları birlikte değerlendirildiğinde uyuşmazlığın Anayasa'nın 17. maddesinin gerektirdiği özen ve derinlikte incelenmediği anlaşılmaktadır. Bununla birlikte yargı kararlarında başvurunun iddialarına özgü, ilgili ve yeterli gerekçe sunulmadığı hususu da dikkate alındığında, kamu makamlarının pozitif yükümlülüklerini yerine getirdiği söylenemeyeceğinden kişinin maddi ve manevi varlığının korunması ve geliştirmesi hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

42. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınan kişinin maddi ve manevi varlığının korunması hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

C. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

43. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları şöyledir:

"(1) Esas inceleme sonunda, başvuru hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir...

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvuru lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir."

44. Anayasa Mahkemesinin *Mehmet Doğan* (B. No: 2014/8875, 7/6/2018) kararında, Anayasa Mahkemesince bir temel hakkın ihlal edildiği sonucuna varıldığında ihlalin ve sonuçlarının nasıl ortadan kaldırılacağı belirlenmesi hususunda genel ilkelere yer verilmiştir (*Mehmet Doğan*, §§ 57-60).

45. Başvuru, yargılamanın yenilenmesini ve lehine 50.000 TL manevi tazminat kararı verilmesini talep etmiştir.

46. Somut başvuruda çocuğun kişilik haklarının zedelenip zedelenmediği yönünden derece mahkemelerince konuyla ilgili ve yeterli bir gerekçe ortaya konulmadığından maddi ve manevi varlığın korunması hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

47. Bu durumda başvuru hakkının kişinin maddi ve manevi varlığını koruma hakkına yönelik ihlalin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Buna göre yapılacak yeniden yargılama ise 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılmasına yöneliktir. Bu kapsamda derece mahkemelerince yapılması gereken iş, öncelikle ihlale yol açan mahkeme kararının ortadan kaldırılması ve nihayet ihlal sonucuna uygun yeni bir karar verilmesinden ibarettir. Bu sebeple kararın bir örneğinin yeniden yargılama yapılmak üzere ilgili yargı merciine gönderilmesine karar verilmesi gerekir.

48. Öte yandan başvuru tarafından tazminat talebinde bulunulmuş olmakla birlikte, yeniden yargılama yapılmak üzere dosyanın ilgili yargı merciine gönderilmesine karar verilmesinin ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeterli bir giderim sağlayacağı anlaşıldığından tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerekir.

49. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 226,90 TL harç ve 2.475 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 2.701,90 TL yargılama giderinin başvurucuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *başvuru yollarının tüketilmemesi* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

2. Kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

3. Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınan kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

B. Kararın kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Hatay 2. Asliye Hukuk Mahkemesine (E.2014/161,K.2014/92) GÖNDERİLMESİNE,

C. 226,90 TL harç ve 2.475 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 2.701,90 TL yargılama giderinin BAŞVURUCUYA ÖDENMESİNE,

D. Yeniden yargılama yapılmak üzere dosyanın ilgili yargı merciine gönderilmesine karar verilmesi nedeniyle başvurusunun tazminat talebinin REDDİNE,

E. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvurusunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 18/4/2019 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Burhan ÜSTÜN

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Kadir ÖZKAYA